

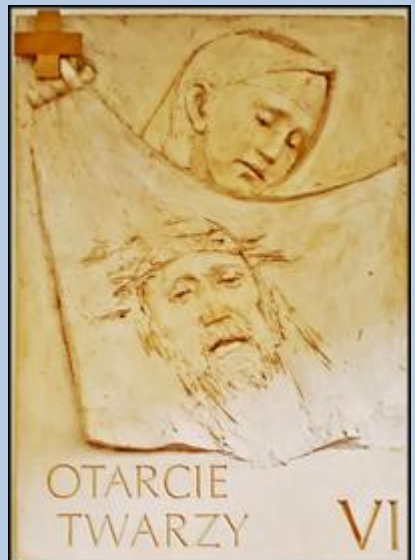
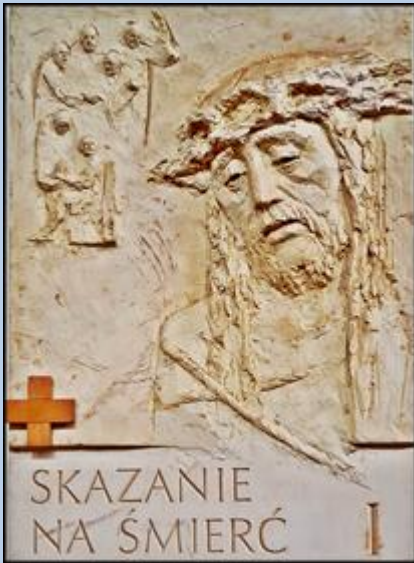

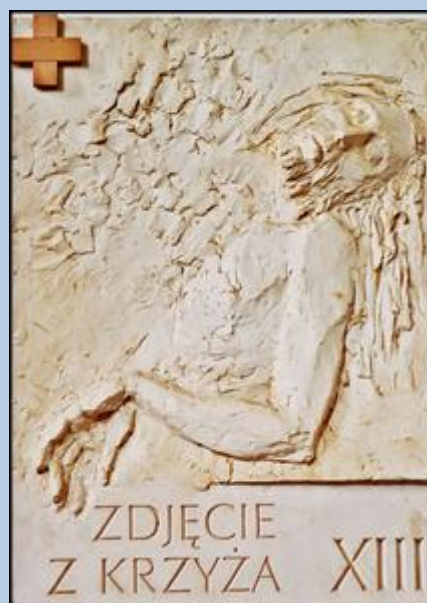
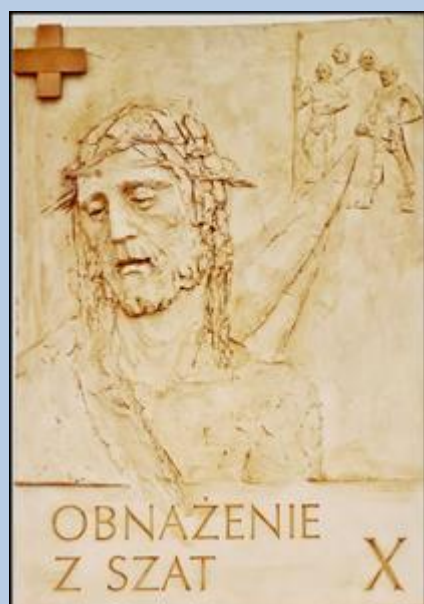
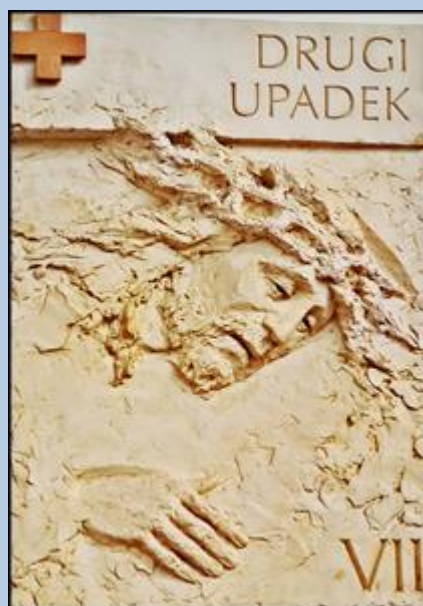
Oświęcim
(Woj. Małopolskie)

Kaplica Zgromadzenia Świętych Obcowania
Sióstr Karmelitanek Bosych

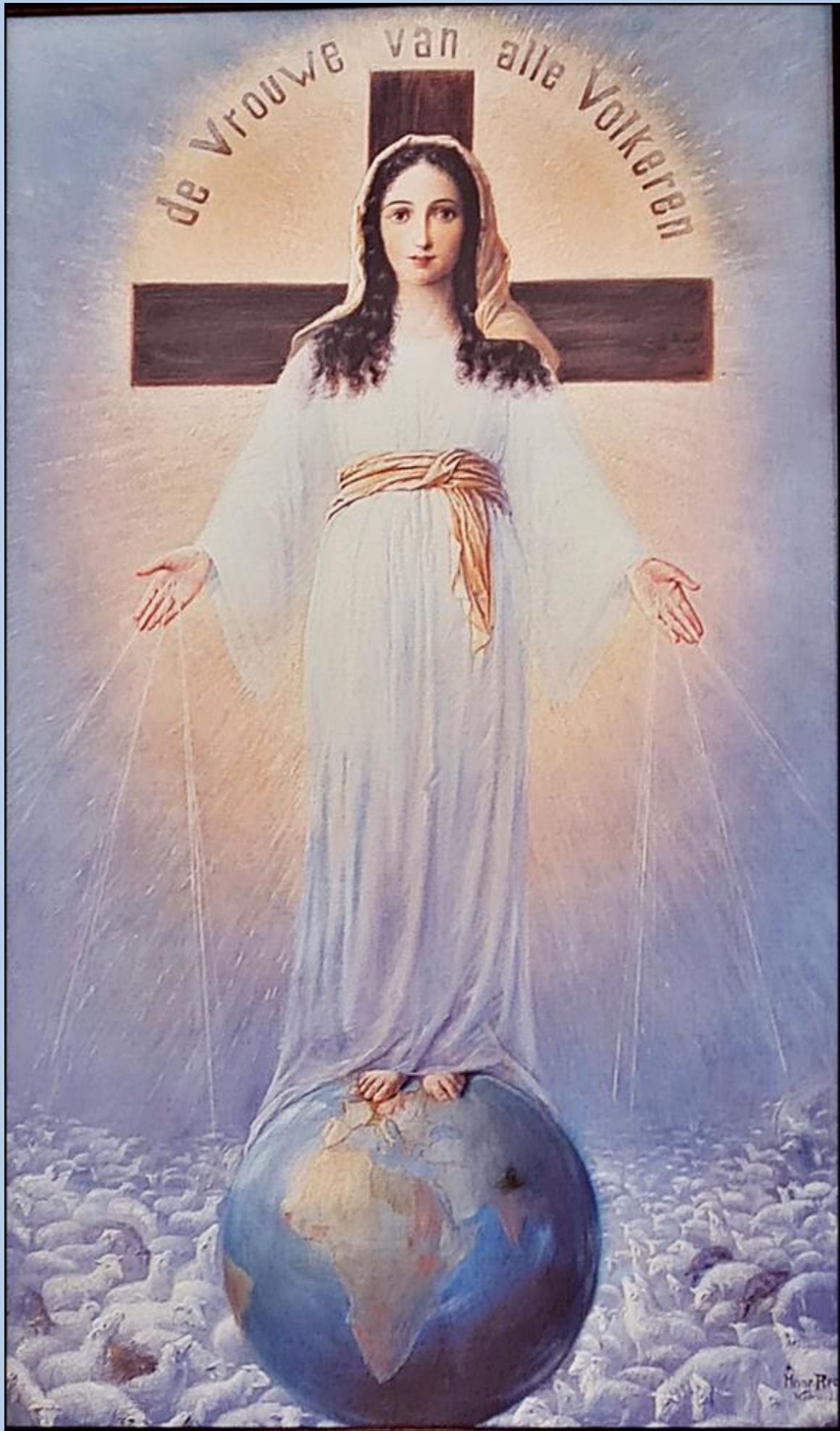

de Vrouwe van alle Volkeren

Hout Rie

Sw. Maksymilian Maria Kolbe

1894-1941

Polski franciszkanin, święty Kościoła katolickiego.

Święty Maksymilian Maria Kolbe, a właściwie Rajmund Kolbe urodził się 8 stycznia 1894r. w Zduńskiej Woli należącej wówczas do zaboru rosyjskiego. Ojciec Rajmunda był z pochodzenia Niemcem, a matka była Polką. Został ochrzczony w kościele Wniebowzięcia NMP w Zduńskiej Woli 18 stycznia 1894r. Z powodu trudnej sytuacji finansowej rodzina Kolbów przeniosła się wkrótce do Łodzi, skąd w 1897r. przeprowadzili się do Pabianic, gdzie ojciec podjął pracę w fabryce, a matka prowadziła sklep, zanim została położną.

W 1906 r. w kościele parafialnym w Pabianicach ukazała się 12 – letniemu Rajmundowi Najświętsza Maryja Panna, trzymająca w ręce białą i czerwoną koronę. Zapytała go, którą wybiera, dając do zrozumienia, że czerwona oznacza męczeństwo, a biała czystość, po czym wziął obydwie.

W 1907 r. Rajmund Kolbe rozpoczął naukę w małym seminarium franciszkanów we Lwowie, a następnie w 1910 r. rozpoczął nowicjat w zakonie franciszkanów, przyjmując imię Maksymilian. W 1912r. rozpoczął studia w Krakowie, kilka miesięcy później został wysłany do Międzynarodowego Kolegium Serafickiego w Rzymie. Słuby wieczyste złożył 1 grudnia 1914r. przyjmując imię Maria. Uzyskał doktorat z filozofii na uniwersytecie Gregorianum w 1915r., a z teologii w 1919r. na wydziale ojców franciszkanów. Tam też Kolbe zainteresował się matematyką i fizyką – w 1915r. w urzędzie patentowym złożył szkic „Eteroplanu”, aparatu umożliwiającego podróż w kosmos.

28 kwietnia 1918r. przyjął święcenia kapłańskie, a w 1919r. wrócił do Polski, podjął wykłady i zajął się krzewieniem idei Rycerstwa Niepokalanej – ten pobożny związek założył wraz ze współpracownikami jeszcze w Rzymie w 1917 roku.

Aby realizować cele organizacji i utrzymywać kontakt z jego członkami od stycznia 1922r. wydawał w Krakowie miesięcznik „Rycerz Niepokalanej”. Pod koniec tego roku przeniesiony do Grodna, zorganizował tam wydawnictwo. Miesięcznikowi nadał charakter pisma katechetycznego dla masowego czytelnika (w 1938 osiągnął nakład miliona egzemplarzy).

W 1927r. założył pod Warszawą, na gruncie подарowanym przez księcia Druckiego-Lubeckiego, klasztor Niepokalanów. Wydawał tam m.in. pismo Rycerz Niepokalanej, a od 1935 popularny Mały Dziennik. Oba pisma poruszały nie tylko tematy religijne, ale także społeczne, polityczne i kulturalne.

W latach 1931–1935 prowadził działalność misyjną w Japonii, gdzie rozpoczął wydawanie japońskiego odpowiednika Rycerza Niepokalanej i założył Niepokalanów Japoński. Podobne ośrodki założył także w Chinach i w Indiach. W 1936r. powrócił do Polski, aby kierować Niepokalanowem, który stał się największym klasztorom katolickim na świecie – we wrześniu 1939r. było tam ok. 700 zakonników i kandydatów.

W czasie okupacji hitlerowskiej działalność klasztoru została zawieszona, pozostających ok. 40 zakonników Niemcy aresztowali 19 września 1939 roku. Kolbe więziony był początkowo między innymi w Amilitz i w Ostrzeszowie.

Po wyjściu na wolność znów przebywał w Niepokalanowie, zorganizował w klasztorze ośrodek usług dla okolicznej ludności i oddał się pogłębianiu formacji pozostałych przy nim współpracowników. Powtórnie aresztowany 17 lutego 1941 roku został uwięziony na Pawiaku w Warszawie, gdzie był przesłuchiwany i poddawany torturom. 28 maja 1941r. trafił do obozu koncentracyjnego Auschwitz, gdzie otrzymał numer 16670.

W Oświęcimiu uratował życie współwięźniowi Franciszkowi Gajowniczkowi, ojcu rodziny, godząc się ponieść zamiast niego śmierć głodową. 14 sierpnia 1941r. po dwóch tygodniach bez pokarmu i wody został dobity w celi śmierci zastrzykiem trucizny – fenolu.

Jego ciało zostało spalone w obozowym krematorium.

Maksymilian Kolbe został beatyfikowany 17 października 1971 roku przez papieża Pawła VI, a kanonizowany przez papieża Jana Pawła II 10 października 1982 roku. Wtedy to papież wypowiedział znamienne słowa: „Jeżeli dzieje narodów tłumaczy się również wkładem świętych, których wydały, to dziejów Polski w XX stuleciu nie będzie można zrozumieć bez postaci ojca Maksymiliana, męczennika z Oświęcimia”.

zdjęcia: pw

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)